

Marshalli telefoni test studios mitte-Marshalli võimendi taga

10 aastat tagasi - 20.09.2015 Autor: [Kaido Einama](#)

Marshalli telefon on kvaliteetse heli tarbijate jaoks üks vähestest võimalustest ka mobiiliga head muusikat kuulata. Skeptilised audiofiilid muidu nutitelefonidest tulevat heli eriti nauditavaks ei pea. Marshall on aga tuntud kitarrivõimendite tootja – ju siis oskavad ka mobiilist paremat heli välja meelitada.

Et me amatööridena niisama kiitma ei hakkaks, otsustasime helikvaliteedi hindamiseks pöörduda Toomas Lavitsa poole, kes on 12 aasta jooksul tihedalt suhelnud Audese kõlarifirma helilaborilabori spetsialistidegaja ning nüüd peab Hi-Fi seadmete stuudiot Eliteaudio, kus üles pandud võimendites on lambid ja pakutavad kõlarid maksavad mõnikord rohkem kui keskmise auto hinna.

Sellepärast on seekordne Marshalli telefoni test ka natuke teistmoodi. Suures osas testist ei räägi me ekraani eraldusvõimest ja menüüde mugavusest, isegi mitte protsessori kiirusest ja aku kestvusest, sest neist pole palju rääkida.

Kõigepealt räägime soojenduseks aga hoopis sellest, mis üldse on vajalik eriti kvaliteetse heli kättesaamiseks moodsatest digiformaatidest.

Alustuseks ühendame ASR Audio Emitter II võimendi taha YBA Media Streameri, mille küljes on omakorda kõvaketas Eesti helimeistri Alo Jaanivaldi Käsmus lindistatud klassikalise muusika kontserdiga. Salvestatud on see WAV-formaadis, mis on ka Toomas Lavitsa lemmik-digiformaat, kuna seal on kõige vähem kadusid ja kõige loomutruum taasesitus. Ehkki ka siin on suur osa mängida digitaal-analoog muunduril (DAC – *digital-analog converter*) ja muidugi võimendil, et originaali puhtus kaotsi ei läheks. Mõistagi ka sellel, mis võimendi taha on ühendatud – kõlaril. Lavits pöörab tähelepanu ka sellistele detailidele nagu kaablid, elektritoide, ruumi sisustus, kus kuulatakse – tõelise audiofiili jaoks mängib iga detail olulist rolli. Sul võib küll olla tippkõlarite paar asetatud akustiliselt parima sisustusega ruumi, kuid elektritoide, mis tuleb läbi kergelt säriseva kaitsme kuskil elektrikilbis rikub ikkagi kõik ideaalse ära. Või siis on kaablid, mis võimendist kõlarisse lähevad, korralikult varjestamata ja meie häiretest pungil eeter segab originaalheli ootamatute häiretega.

Veendume, et Käsmu klassikalise muusika kontsert on varjundirikkalt ja puhtalt peale võetud. Kuulatav on see nii valjult kui ka vaikselt. Lavits teab, et paljud audiofiilid, kes on jõudnud kõrgemasse ikka, eelistavadki selliseid taasesitusseadmeid, mis mängivad puhtalt ka vaiksel helinivool.

Räägime veel sellest, kust hea kvaliteediga muusikat leida.

„[Tidal](#) on üks parematest kohtadest, kust leiab väga hea kvaliteediga salvestusi,“ arvab Lavits. Ainukeseks puuduseks on, et muusikavalik võib olla kohati oluliselt kitsam kui näiteks levinumal ja tuntumal Spotify´l.

Järgmisena proovime digiteeritud pala, mis on salvestatud FLAC- ja WAV-formaadis. Treenimata kõrvale on vahe peaaegu olematu, kuid mingid nüansid siiski annavad kerge eelistuse WAV-failile. Kui kõrvuti ei kuulaks, ei teeks tavainimene ilmselt vahet.

Tehnika on tähtis, kuid salvestus veel tähtsam, saame teada. Torrentitõmbajad sobivad selles mõttes suure hulga kehva kvaliteediga failide seas ja leiavad harva midagi tõeliselt kvaliteetset. Isetehtud kehvavõitu amatöör-digiteerimised ujutavad Interneti üle, proffide heliseadetega materjali tuleb hankida mõnest spetspoest või -saidilt.

Toomas Lavits meenutab, et ühes Eesti audiofiilide foorumis olid hiljuti üles pandud helinäited kassetikatelt digitaliseeritud muusikast ja teistest üle oli loomulikult Sony legendaarne Walkman. Nüüdki on Sony teinud digitaalse Walkmani NW-ZX2 (<http://www.am.ee/Sony-Walkman-NW-ZX2>), kuid sellel pole sees nutitelefoni funktsioone. Muidu oleks see väga kallis pleier ilmselt kõige parem nutitelefoni muusika kuulamiseks.

Nii olekski nüüd huvitav kuulata, millist häält teeb peaaegu ainuke saadaolev kvaliteet-audio-nutitelefoni.

Esiailgu proovime aga teisi, tavalisi nutitelefone. Võimendi helivaljusnupust peab kõvasti peale keerama, sest telefoni väljund on vaikne. "See 3,5 mm helikaabel on mul ka üsna uus, sisse töötamata," põhjendab Lavits, et pikk helijuhe võib ka natuke mõjutada. Kuid tavaline Lumia nutitelefoni väljastab tippklassi võimendisse siiski suhteliselt lameda helipildi. Proovime veel paari Androidiga nutitelefoni, tulemus on üsna sarnane.

Marshalli telefoni tekitab alguses enda stereokõlaritest üsna valju heli. Väidetavalt on see maailma kõige valjema heliga telefoni ja seda võib uskuda - kergelt valus hakkab kõrvadel isegi meetri kaugusel. Kaasapandud näidisfailid on kõik kokkupakitud konservid MP3 formaadis, need jätame kõrvale (ehkki demo jaoks on need töödeldud kirkaks ja dünaamiliseks, just telefoni kõlarite jaoks sobivaks). Võtame paar kvaliteetset 50 MB mahuga FLAC-formaadis rockilugu ja paneme mängima.

Küljel on Marshallil erinevalt tavalistest nutitelefoni kuldne pööratav nupp, nagu vanasti pleieritel. Helivaljust põhja keerates on muusika väga vali ja pisut hakkavad telefoni kõlarid juba ka plärisema. Natuke vaiksemaks keerates on siiski helivärving ja kvaliteet kaugelt üle tavalistest nutitelefoni.

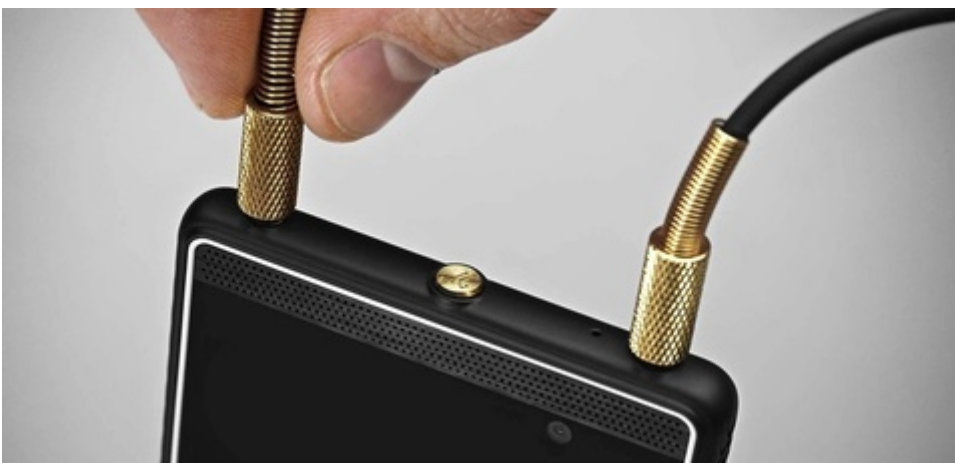

Nüüd juhe taha ja võimendisse – Marshalli signaal on samuti nõrk ja nagu teistelgi nutitelefonidel peab võimendist helivaljust juurde keerama, kuid mitte nii palju.

Jah, vahe on tuntav ka treenimata kõrvale, kui lasta sama FLAC-faili otse meediastriimerist ja kohe võrreldes telefoniga, kuid samas on selge vahe ka võrreldes teiste, igapäevaste nutitelefonidega, mille väljundis pole nii head helikaarti-võimendit kui Marshallil.

“Helil on iseloomu, värvikust,” kommenteerib Lavits kostuvat. “Tekib tunnetus ruumiga, kus on salvestatud ja mingi suhe salvestusega, see on hea kõlaga.”

Seega on muusikapeieriks mõeldud nutitelefon Marshall London vähemalt kõigist teistest konkurentidest-telefonidest kindlalt üle, mis puudutab heli mahamängimist. Vähemalt neist telefonidest, millega me võrdlesime ja olime harjunud. Marshall on telefoni sisse pannud Androidi operatsioonisüsteemi (Lollipop), mobiilil on eraldi heliprotsessor ja see mängib kõrgekvaliteedilisi pakkimata FLAC faile, mida saab kuulata kahest kõrvaklapiväljundist.

Nende vahel on eraldi nupp ülemisel küljel, mida esialgu võib segi ajada sisselülitamisnupuga. Kuid tegelikult on see spetsiaalnupp muusikapeieri käivitamiseks (aga võib programmeerida ka mõne muu äpp'i jaoks). Nii ei pea Androidi menüüdest muusikamängija ikooni otsima.

DJ rakendusega saab miksida kõrvaklappidesse ka eraldi heli, kuid see polnud veel testimise ajaks välja tulnud. Igatahes tulevikus on võimalik ühest kõrvaklapipesast kuulata midagi muud ja miksimise tulemus välja saata teise väljundisse.

Helivärvinguid saab kruttida veel viieribalisest globaalsest ekvalaiserist, helivaljust võimendile omasest keeratavast nupust. Aku on vahetatav, mahutavusega 2500 mAh. Suuremahuliste kõrgkvaliteediga muusikafailide hoidmiseks on võimalik SD-kaardi pesa lisada microSD mälukaart.

Kui telefoni tagakaas avada, tundub see otsekui õhukesest papist, painduv ja vetruv. Siiski kinnitub ta naksatustega igast servast vajutades kindlalt tagaküljele. Kaane taga on SIM-kaardi, microSD kaardi ja suure aku pesa.

Küljel on kergelt kummine mustriiline äär, ekraani ümber valge kõrgemale ulatuv raam. See võib natuke kaitsta ekraabi kriimustuste eest, kuid teeb kasutamise pisut ebamugavamaks.

Kuna tegemist on Androiditelefoni, teeme muidugi ära ka kõik jõudlustestid.

Marshall London: jõudlustestid

- Quadrant - 14164 punkti
- Linpack - ei tööta
- Geekbench 3 - 1504 p
- AnTuTu Bechmark - 21211 p
- 3Dmark (Slingshot) - 61 p

Kuulus Futuremarki test 3Dmark tunnistas Marshall Londoni täiesti tundmatuks tooteks. ROM-ist suutis tarkvara siiski välja lugeda, et telefoni tootjaks on Zound Industries Smartphones AB London. Nii saabki AM-i testitulemus 3DMark'i andmebaasis esimeseks selle mudeli tulemuseks - 61 punkti. Telefon on paljudes kohtades maailmas veel üsna uus ja tundmatu, sest esimeseks müügiletuleku kohaks on Baltimaad ja Skandinaavia. Lõpuks oleme ka meie ühe tootja jaoks esimeste riikide seas, kus uudistoodete välja tuleb!

Siiski on mujalgi tehtud esimesi teste ja nagu näitas ka AM-i test, pole telefon just kiireimate killast, jäädes uue telefonina [esikümnest](#) välja.

Samas polegi protsessori kiirus selle telefoni ostuargument. Nagu ka muud eriotstarbelised telefonid - näiteks mudas müttamise telefonid - nii pole ka Marshall London mingi mänguri unelmate masin ja venitab graafikat vingemates

mängudes kõvasti. Seda näitas ka 3Dmark-i tulemus. Muusikat aga mängib hästi ja selleks on omaette kiip Wolfson Audio Hub. Ka muusiku jaoks mitu olulist äpp'i on kohe olemas: Loopstack nelja kanaliga salvestuseks (sealhulgas kahe stereomikrofoniga), muusikapleierid sisseehitatud FLAC-toega jm.

Kõnede heli on tõesti korralik ja müraeemaldus kõrvaldab taustamüra.

4,7-tolline ja 720p IPS ekraan on keskpärane, neljatuumaline 1,4 GHz Snapdragon nõrgapoolne, 2 GB mälu samuti keskmise, 16 GB välmälu miinimum, mida kaasaegses telefonis taluda, lisaks microSD kaardiga laiendamise võimalus. Seega võiks see telefon olla tehnoloogiakaugema, kuid muusikat kõrgelt hindava ja kõrge kvaliteediga kuulava kasutaja telefon, kelle jaoks mängud ja kiirus pole nii olulised. Ja eks seda tootja ilmselt plaaniski, kuid hind jääb ikka keskmisest kõrgemaks. Nišitoodetega kipub see nii olema.

Kaamera on 8 megapikslit ja seegi on nõrgem tase, eesmine kaamera on 2 MP. Pilte saab siiski teha dokumenteerimiseks, hämaras ülesvõteteks on olemas ka LED-välg. Üks näide 8 MP kaameraga hämarates oludes välguga tehtud klõpsust on siin (klikki pildil, näeb originaali):

Kas siis osta või mitte?

Kui sa pole just audiofiil ja ei käi iga päev klapid peas, siis pole mõtet nii kallist keskpärase riistvaraga telefoni osta. Kui aga tahad alati kaasas kanda kvaliteetset muusikat, isegi siis, kui reised või jooksed ja töötad ka muusika-alal ning on vaja näiteks mitme kõrvaklapiga koos midagi maha mängida, siis on see peaaegu

ainuke valik. Praegu. Siis kindlasti osta ja see 500 eurot pole maha visatud, saad ka helistada ja kvaliteetse mikrofoni rääkida.

TEHNILISED ANDMED

Muusikatelefon Marshall London

Hind: **499 eurot** (Elion)

- Võrk: GSM / 3G / 4G LTE
- Mikrofonid: 2 x MEMS aktiivse mürasummutusega
- Mälu: operatiivmälu 2 GB, välmälu 16 GB, laiendatav microSD kaardiga
- Navigatsioon: GPS ja Glonass
- Ekraan: 4,7" LCD IPS HD 720P, Gorilla glass 3
- Ühendused: Micro USB, 3,5 mm audio 2x, WiFi a/b/g/n 2,4 GHz / 5 Ghz, Bluetooth 4.1 BLE & aptX
- Protsessor: Qualcomm Snapdragon, 1.4 GHz, neljatuumaline
- Kaamerad: 8 MP taga autofookuse ja välguga, 2 MP ees
- Aku: 2500 mAh, Li-Ion
- Mõõtmed: 140,45 x 70,25 x 9,45 mm
- Kaal: 145 g

- [Testid](#)

- [Mobiiltelefonid](#)
- [Androidiblog](#)